

Arrest

nr. 118 765 van 12 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 november 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2013 houdende de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat N. LENTZ *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“U werd op 24 september 2013 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de taal Surani machtig is, van 9.45 uur tot 11.50 uur. Uw advocaat Meester D. was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Suleimaniya (Noord-Irak). U kwam op 15 oktober 2011 in België aan. De volgende dag verklaarde u zich vluchteling. U stelde afkomstig te zijn uit een vooraanstaande en welstellende familie. Om die reden zou u op een dag een kogel in uw jaszak hebben gevonden, nadien gevolgd door een poging tot ontvoering.

Op 26 juni 2012 weigerde het Commissariaat-generaal (CGVS) u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de beslissing van het Commissariaat-generaal in haar arrest van 29 oktober 2012.

U keerde niet terug naar uw land maar vroeg opnieuw asiel aan in België, respectievelijk op 13 mei 2013 (2e asielaanvraag), 5 juni 2013 (3e asielaanvraag), en 29 juli 2013 (4e asielaanvraag), waarin de Dienst Vreemdelingenzaken telkens besliste om de aanvraag niet in overweging te nemen.

Op 28 augustus 2013 verklaarde u zich voor een vijfde maal vluchteling. In het kader van uw huidige asielaanvraag herhaalt u uw eerder aangehaalde vrees bij terugkeer naar Irak. Ter ondersteuning van uw vrees legt u een aangifte, zes brieven, een kaart en de nota ivm de verzending van de klacht neer. Tevens beweert u bij terugkeer naar Irak een vrees voor vervolging te hebben omdat u zich tot het Zoroastrisme bekeerde. Tenslotte verwijst u ook naar de verslechterde veiligheidssituatie in Irak met het oog op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet, met name uw claim dat onbekenden u en uw familie viseren omwille van jullie positie en rijkdom, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De stukken die u in uw vijfde asielaanvraag neerlegt kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenmin herstellen. Wat de aangifte betreft moet er op gewezen worden dat dit document louter de verklaringen van uw vader bevat (CGVS p.2). Dat het stuk de loutere weergave van de verklaringen van een nauw familielid betreft, biedt geen enkele garantie voor de waarheidsgetrouwheid van het geschrevene waardoor er aan het stuk geen bewijswaarde kan worden toegekend. De vijf brieven handelen over de overplaatsingen van uw vader in zijn hoedanigheid als ambtenaar. De neergelegde kaart betreft uw moeders pensioenpasje, verkregen na haar termijn als minister. De brieven legt u neer om de overplaatsing van uw vader naar Erbil te staven, terwijl u de kaart voorlegt om aan te tonen dat u tot een vooraanstaande familie behoort (CGVS p.6). Er moet evenwel worden vastgesteld dat deze nieuwe documenten geen verband houden met de vastgestelde ongeloofwaardigheden in uw asielrelaas. Noch de overplaatsing van uw vader, noch uw gezinssituatie werden immers in uw eerdere asielaanvragen ter discussie gesteld. De stukken kunnen dan ook de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van de verklaarde vervolgingsfeiten die u en uw familie zouden gekend hebben niet herstellen.

Daarnaast voert u aan dat u vreest gedood te worden bij terugkeer naar Irak omdat u als geloofsafvallige beschouwd zou worden gezien uw bekering tot het Zoroastrisme (CGVS p.7).

Aan uw bekering tot het Zoroastrisme kan echter allerm minst geloof gehecht worden. Vooreerst geeft u allerm minst blijk van een grote overtuiging die achter elke vrijwillige bekering schuil gaat. De vraag waar u als Zoroastriër in gelooft kan u niet beantwoorden! U kan slechts verwijzen naar twee symbolen binnen de Koerdische cultuur die afstammen van het Zoroastrisme. Dat u als voornaamste reden voor uw bekering enkel kan opgeven dat een zon de Koerdische vlag siert en de er bij het Nieuwjaarsfeest een vuur ontstoken wordt geeft allerm minst blijk van een oprechte en diepgelovige overtuiging (CGVS p.4). Uw gebrek aan begeestering blijkt ook uit het feit dat u niet in staat bent om uit uzelf en op een spontane manier over uw nieuwe geloof te vertellen (CGVS p.3).

Niet alleen kan de overtuiging die u tot uw bekering dreef niet overtuigen, ook uw kennis van het Zoroastrisme schiet schromelijk tekort om geloof te kunnen hechten aan uw bekering. Zo kent u zelfs de naam van de godheid in het Zoroastrische geloof niet (CGVS p.5). U beweert verder dat de Zoroastriërs geloven in het bestaan van een tegenhanger van de godheid, maar over deze 'slechte entiteit' kan u

verder niets vertellen (CGVS p.5). Wat het Zoroastrisme vertelt over leven na de dood is u niet bekend (CGVS p.5). Van de Zoroastrische feesten heeft u evenmin weet (CGVS p.5). Van de Amesha Spentas, vergelijkbaar met de aartsengelen binnen het Christendom, heeft u nog nooit gehoord (CGVS p.4). De begrafenisprijncipes van het Zoroastrische geloof zijn u eveneens vreemd (CGVS p.4). Als belangrijkste principes van het Zoroastrisme schuift u het geloof in de zon en het vuur naar voren. U weet echter niet waarvoor het vuur symbool staat in het Zoroastrisme. U meent foutief dat de Zoroastriërs geloven dat god uit vuur bestaat, terwijl het vuur in werkelijkheid symbool staat voor Gods licht en wijsheid in het geloof dat u beweert aan te hangen.

Het valt ook op dat u bij het antwoorden op de vragen over het Zoroastrisme vaak verwijst naar het Jezidi-geloof. Als u gevraagd wordt naar het heilige boek van het Zoroastrisme vermeldt u het zwarte boek van de Jezidi's. Nadat u erop gewezen wordt dat het heilige boek van uw geloof de 'Avesta' heet, kan u slechts melden dat u er van gehoord heeft. U heeft evenwel geen idee van de inhoud van de Avesta (CGVS p.7). Ook vermeldt u de verboden voedingswaren voor de Jezidi's om er vervolgens aan toe te voegen dat de Jezidi's en de Zoroastriërs dezelfde principes delen (CGVS p.4). Hoewel er inderdaad overeenkomsten zijn tussen het Jezidi geloof en het Zoroastrisme zijn er ook talrijke cruciale verschillen tussen beide, zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (zie blauwe map). Als u tenslotte gevraagd wordt om nog bijkomende informatie te geven over uw nieuwe geloof om uw bekering geloofwaardig voor te stellen komt u niet verder dan het opnieuw aanhalen van de twee symbolen die de Koerdische cultuur en het Zoroastrisme met elkaar delen. U voegt er letterlijk aan toe dat er buiten deze twee overeenkomsten niets anders te vertellen valt over uw bekering (CGVS p.5, 6). Aan een vrijwillige overtuigde bekering, die grote risico's met zich kan meebrengen, gaat een diepe interesse en innige overtuiging aan het nieuwe geloof vooraf wat allerm minst uit uw verklaringen naar boven komt. Integendeel, uw kennis van het Zoroastrisme is zo goed als onbestaande. Dat u zich twee jaar geleden tot het Zoroastrisme bekeerde kan dan ook geenszins geloofd worden.

Als verklaring voor uw uiterst povere kennis van het geloof waartoe u zich bekeerde werpt u op dat niet veel mensen informatie hebben over het Zoroastrisme (CGVS p.4). Een korte zoektocht op het internet, waarvan u enkele resultaten in het administratief dossier kan vinden, bewijst uw ongelijk. Over het Zoroastrisme is wel degelijk toegankelijke en gedetailleerde informatie beschikbaar. U moet verder toegeven dat u niet naar Zoroastrische gemeenschappen in de buurlanden van België gezocht heeft (CGVS p.5). Uw excuus dat u het voor u moeilijk was om informatie te bekomen over het Zoroastrisme wordt verder onderuit gehaald doordat u stelt dat u contact heeft met andere aanhangers van het Zoroastrisme en dat een vriend van u zelfs met dit geloof geboren is (CGVS p.3,5). Als u gevraagd wordt of u deze vriend vroeg u te onderwijzen in zijn geloof antwoordt u dat hij er ook niet zoveel informatie over heeft. Hoe het mogelijk is dat iemand die opgegroeid is binnen een geloof er niet veel informatie over heeft kan u niet verklaren (CGVS p.5). De feesten op de Zoroastrische kalender vierde u evenmin met uw vriend, volgens u omdat het niet toegestaan is dergelijke gelegenheden te delen met buitenstaanders (CGVS p.5). Andermaal heeft u het bij het verkeerde eind. In het Jezidi-geloof geldt inderdaad de regel dat ze hun religie zo veel mogelijk afschermen voor buitenstaanders. In het geloof dat u beweert aan te hangen is dit echter niet het geval. Uw verklaring voor uw gebrekkige kennis van het Zoroastrisme kan gezien bovenstaande bevindingen niet aanvaard worden.

Voorts kan er evenmin geloofd worden dat er bij uw terugkeer naar Irak de perceptie zou leven bij uw gemeenschap aldaar dat u zich daadwerkelijk bekeerd heeft. U heeft op uw facebookaccount enkele verwijzingen naar het Zoroastrisme gepost en bij uw identiteitsgegevens het Zoroastrisme als uw geloof aangeduid. U maakt echter niet geloofwaardig dat deze posts door uw facebookvrienden ervaren werden als een uiting van een bekering of van geloofsafval (CGVS p.7). Hoewel u beweert dat een deel van uw facebookvrienden in Irak verblijven maakt u er geen melding van dat deze posts u in België of uw familie in Irak afkeurende reacties opleverde (CGVS p.2). Integendeel u legt zelf de link niet tussen uw activiteit op facebook en de vervolging die u vreest omwille van uw bekering. Hoewel u enerzijds voor het gehoor erop aandringt uw familienaam niet te vermelden zodat de tolk de band niet kan leggen tussen u, ni. de bekeerling, en uw familie en u dezelfde angst opgeeft als reden voor het geheim houden van uw bekering tijdens uw tweede en derde asielaanvraag, post u anderzijds wel vrolijk Zoroastrische afbeeldingen en noemt u het enkel uw keuze dat u dat doet (CGVS p.7). Dat u beweert een vrees te koesteren dat uw bekering algemeen bekend zou raken staat volstrekt haaks op uw openlijke activiteiten op facebook. Ook in de reacties die u ontving op uw facebookaccount naar aanleiding van uw posts kan geen afkeuring ontwaard worden. Dat niet uit deze posts op facebook de conclusie getrokken kan worden door derden dat u Zoroastriër geworden bent blijkt eveneens door uw uitspraak dat enkel uw moeder op de hoogte is van uw bekering, ondanks uw bewering dat er ook Irakezen zijn die tot uw facebookvrienden behoren (CGVS p.2,6). Slechts nadat u expliciet de vraag gesteld werd of uw facebookvrienden in Irak op de hoogte zijn van uw bekering stelt u dat u het op uw facebookaccount duidelijk heeft gemaakt (CGVS p.6,7). Gezien uw uiterst povere kennis van het Zoroastrisme, die het

gevolg is van absoluut gebrek aan interesse in deze religie (wat niet te rijmen valt met uw keuze een ander religie aan te hangen) is het allerm minst aannemelijk dat uw vrienden door enkele posts er wet van overtuigd zouden zijn dat u zich bekeerde tot dit geloof. Bovendien dienen ook de historische banden tussen het Zoroastrisme en de Koerdische cultuur, waarvan u getuigt, in rekening genomen te worden waarbij er in de Koerdische cultuur symbolen van het Zoroastrisme doorleven (CGVS p.4). Bovenstaande vaststellingen in combinatie met de vastgestelde bedrieglijkheid van uw bekering doen besluiten dat het feit dat u Zoroastrische afbeeldingen plaatste op uw facebookaccount géén aanleiding geeft tot een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Irak.

Met betrekking tot de door u bijgebrachte informatie en uw argument dat de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst dermate gewijzigd is dat u in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat de aangebrachte informatie geen aanwijzingen in deze zin bevatten. Integendeel, u maakt louter melding van een toename in Irak van het aantal aanslagen en burgers die daarvan het slachtoffer zijn. De door u aangebrachte algemene informatie spitst zich niet toe op uw regio van herkomst, met name Noord-Irak, maar handelt over het gehele Iraakse grondgebied. Uw informatie weegt dan ook niet op tegen de uitgebreide veiligheidsanalyse van Noord-Irak waarop het CGVS zich baseert voor de beoordeling van de nood aan de bescherming voorzien in artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet voor burgers uit Noord-Irak.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Tot slot, uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet...

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Overschrijding van de bevoegdheden, manifeste appreciatie fout en schending van artikelen 3 en 13 EVRM, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 10, 15 en 39 van het Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (P.B. L 326, 13 december 2005), van artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek, en van artikelen 39/68/2, 48/3, 48/4, 48/5 §3, 57/6 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 16 en 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van het rechtsbeginsel van het recht op verdediging en van de zorgvuldigheidsplicht.

• Eerste grief

Het artikel 57/6 van de wet noemt op een beperkte wijze de bevoegdheden van het CGVS op. De bevoegdheid van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag ingediend op basis van het artikel 51/8 staat niet in de bevoegdheden genoemd. Bijgevolg miskent het CGVS het artikel 57/6 en overschrijdt zijn bevoegdheden.

• Tweede grief

Volgens het artikel 51/8 : (...). In casu, het gehoorverslag van het Vreemdelingen Zaken wordt door de ambtenaar "cd" afgenomen met een onleesbare handtekening. Deze aanwijzingen zijn niet voldoende om te bewijzen dat de verklaringen van de verzoeker wel door een gemachtigde minister afgenomen worden in overeenstemming met de bepalingen van artikel 51/8.

Bovendien bericht het gehoorverslag geen identiteiten van de agent en van de tolk, geen nummer van de tolk, geen duur van het gehoor, in strijd met artikelen 16 en 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli

2003. De inhoud van dit document kan geen bewijswaarde hebben. Uw Raad kan niet de realiteit van de gevolgtrekking van de tegenpartij onderzoeken (Raad van State 11^e kamer, 2 augustus 2005, n°148.008, Nikabou). De beslissing die gebaseerd is op dit onregelmatig gehoorverslag eigent zich de onregelmatigheden toe.

- Derde grief

Volgens het artikel 57/6/2 : (...). Het dossier werd overdracht op 9 september 2013. De beslissing werd op 4 oktober 2013 genomen. Volgens het artikel 57/6/2 van de wet moet de beslissing worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen. De beslissing werd niet binnen deze termijn genomen.

Volgens het Artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003 : «De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en reglementen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast,

b) de relevante informatie en documenten die door de asielzoeker worden voorgelegd, samen met informatie die toelaat te bepalen of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker, met inbegrip van factoren zoals zijn verleden, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of de daden waaraan hij werd blootgesteld of dreigt te worden blootgesteld, zouden kunnen worden beschouwd als een vervolging of ernstige schade, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de asielzoeker».

Volgens het arrest van Uw Raad n°216.987 van 21.12.2011: (...). In casu, maakt de tegenpartij een manifeste fout en miskent de zorgvuldigheidsplicht en het artikel 27. Inderdaad beslist de tegenpartij dat de nieuwe documenten niet de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om zijn vijfde asielaanvraag te ondersteunen heeft Meneer verschillende documenten neergelegd. Volgens het CGVS is zijn bekering tot het Zoroastrisme niet geloofwaardig. Meneer kan niet alle informatie over het Zoroastrisme geven.

Maar Meneer heeft uitgelegd dat hij alleen twee jaar geleden zich bekeerd. Bovendien bekeert hij zich in België. Hij verzamelde informatie over het zardasht geloof via boeken en informatie van Wikipedia omwille van het feit dat hij in België was. Het is wel moeilijker informatie in over het zardasht geloof in België te hebben dan in Irak. Dit element wordt niet door het CGVS in rekening gehouden. Meneer heeft al in de andere asielaanvragen gezegd dat hij niet in islam gelooft. Meneer heeft een gebed voorgesteld te citeren om te bewijzen dat hij wel het zardasht gelooft.

Meneer heeft ook zes brieven neergelegd over de overplaatsingen van zijn vader. Volgens het CGVS werd de overplaatsing van zijn vader nooit in eerdere asielaanvragen ter discussie gesteld. Maar Meneer heeft de documenten neergelegd om het feit te bewijzen dat hij alleen woonde: "6 brieven. Wat is het verband met uw eerdere asielrelaas? Toen het ik verklaarde dat ik alleen woonde, het CG geloofde me niet. Ze zeiden hoe kan het dat u op zo'n jonge leeftijd alleen woonde. Ik heb u deze documenten meegenomen om mijn oude asielrelaas te onderbouwen". Meneer heeft ook een aangifte neergelegd. Nochtans werd er door de Raad van State beoordeeld: (...) (Raad van State, arrest n° 118.429 van 16.04.2003, 113.940 van 09.12.2002, 118.359 van 15.04.2003...). (...) (Raad van State, arrest n° 87.471 van 23 mei 2000 ; arrest n°56.412 van 22 februari 2011). De problemen van Meneer worden ook bewezen door het feit dat zijn familie naar Rusland is gevlucht. Het CGVS heeft niet rekening gehouden met deze elementen. Bijgevolg, maakt de tegenpartij een manifeste fout en miskent het artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003. De beslissing wordt niet wettelijk gemotiveerd en de artikelen 2 en 3 van de wet van 1991 werden geschonden).

- Vierde grief

Krachtens artikel 3 EVRM, niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De beslissing die de verwijdering van een vreemdeling betreft kan leiden tot een situatie vallend onder de toepassing van dit artikel, als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat na zijn verwijdering, de vreemdeling zal bedreigd worden van folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Dit is het geval, vandaar de verzoeker de bescherming van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet aanvoert. Krachtens artikel 13 EVRM, een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie. Er werd door het Europese Hof voor de Rechten van Mensen beoordeeld dat : (...). (EHRM, Singh et autres vs. Belgique, n° 33210/1 van 2 oktober 2012 et M.S.S., § 121). Het artikel 47 van het handvest garandeert het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en ook dat "Een ieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen". Deze bepaling is van algemene toepassing (HvJ, 22 november 2012, C-277/11) en

deze zaak voert het recht uit van de Unie, artikelen 48/3 en 48/4 van de wet die de omzetting is van het Europese recht en in het bijzonder van de Richtlijn 2005/85/EG, waarvan het artikel 39 een recht garandeert op een doeltreffende voorziening in rechte, garandeert het artikel 15 het recht op rechtsbijstand en vertegenwoordiging en garandeert het artikel 10 a) het recht over de procedure ingelicht te worden en over hun rechten en verplichtingen tijdens de procedure, alsmede over de gevolgen die kunnen ontstaan indien zij hun verplichtingen niet nakomen of niet met de autoriteiten samenwerken. Het respect van het recht op verdediging heeft betrekking op de openbare orde (arrest n° 175.209 van 2 oktober 2007). In het licht van de gehele procedure heeft verzoeker niet genoten van een doeltreffende voorziening in rechte. Hij kon zijn vrees van mishandeling niet verdedigen, in tegenstelling met de artikelen 3 en 13 EVRM, (EHRM., Mo.M. c. France, 18 april 2013, req. n° 18372/10°) : hij werd door de Vreemdelingen Zaken gehoord zonder de bijstand van een advocaat. Dit beroep is louter juridisch. Daardoor zal Uw Raad niet met nieuwe elementen rekening houden. Dit beroep is niet schorsend. Verzoeker heeft geen recht om materiele hulp tijdens het onderzoek te krijgen. Het CGVS heeft geen streng onderzoek uitgeoefend van de gegrondheid van de nieuwe elementen overgelegd."

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd; slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Vooraleer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een meervoudige asielaanvraag kan onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient hij derhalve na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dat dergelijke elementen niet aanwezig zijn, zodat hij verzoekers tweede asielaanvraag weigerde in overweging te nemen. Derhalve kan verzoeker niet dienstig de schending opwerpen van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, aangezien de toetsing van een meervoudige asielaanvraag aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet behoort tot een volgende fase in het onderzoek van de asielaanvraag die *in casu* niet aan de orde is.

2.2.1. In een eerste grief voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet omdat *"de bevoegdheid van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag ingediend op basis van het artikel 51/8 staat niet in de bevoegdheden genoemd. Bijgevolg miskent het CGVS het artikel 57/6 en overschrijdt zijn bevoegdheden"*.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, § § 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden.”

Uit het eerste lid van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet blijkt dat de commissaris-generaal kan weigeren de asielaanvraag in overweging te nemen. Verzoekers kritiek faalt in rechte.

2.2.2. In een tweede grief voert verzoeker de schending aan van de artikelen 16 en 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 omdat de handtekening van ambtenaar "cd" onleesbaar is en dat het gehoorverslag *“geen identiteiten van de agent en van de tolk, geen nummer van de tolk, geen duur van het gehoor”* bevat.

Verzoekers kritiek slaat op de “verklaring meervoudige aanvraag” van de Dienst Vreemdelingenzaken van 3 september 2013. Deze kritiek is niet dienstig aangezien de commissaris-generaal de bestreden beslissing volledig steunt op het gehoorverslag van 24 september 2013.

2.2.3. Artikel 57/6/2, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt

“De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.”

De termijn waarin die bepaling voorziet, is een termijn van orde, aangezien voor de overschrijding ervan geen sanctie is vastgesteld.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij

voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, § § 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd; slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Vooraleer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een meervoudige asielaanvraag kan onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient hij derhalve na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dat dergelijke elementen niet aanwezig zijn, zodat hij verzoekers vijfde asielaanvraag weigerde in overweging te nemen. Derhalve kan verzoeker niet dienstig de schending opwerpen van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, aangezien de toetsing van een meervoudige asielaanvraag aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet behoort tot een volgende fase in het onderzoek van de asielaanvraag die *in casu* niet aan de orde is.

De commissaris-generaal komt in de bestreden beslissing tot volgende vaststelling: *"Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet, met name uw claim dat onbekenden u en uw familie viseren omwille van jullie positie en rijkdom, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen."*

Met zijn betoog dat hij niet alle informatie over het Zoroastrisme kan geven, dat hij zich slechts twee jaar geleden heeft bekeerd in België, dat hij informatie over het “zardasht geloof” via boeken en informatie van Wikipedia verzamelde omwille van het feit dat hij in België was en dat het moeilijker informatie is over het “zardasht geloof in België te hebben” dan in Irak, niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten dat de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van de eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. Verzoeker betwist voornoemde vaststelling niet.

Aangaande de neergelegde stukken overweegt de commissaris-generaal: *“De stukken die u in uw vijfde asielaanvraag neerlegt kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenmin herstellen. Wat de aangifte betreft moet er op gewezen worden dat dit document louter de verklaringen van uw vader bevat (CGVS p.2). Dat het stuk de loutere weergave van de verklaringen van een nauw familielid betreft, biedt geen enkele garantie voor de waarheidsgetrouwheid van het geschrevene waardoor er aan het stuk geen bewijswaarde kan worden toegekend. De vijf brieven handelen over de overplaatsingen van uw vader in zijn hoedanigheid als ambtenaar. De neergelegde kaart betreft uw moeders pensioenpasje, verkregen na haar termijn als minister. De brieven legt u neer om de overplaatsing van uw vader naar Erbil te staven, terwijl u de kaart voorlegt om aan te tonen dat u tot een vooraanstaande familie behoort (CGVS p.6). Er moet evenwel worden vastgesteld dat deze nieuwe documenten geen verband houden met de vastgestelde ongeloofwaardigheden in uw asielrelaas. Noch de overplaatsing van uw vader, noch uw gezinssituatie werden immers in uw eerdere asielaanvragen ter discussie gesteld. De stukken kunnen dan ook de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van de verklaarde vervolgingsfeiten die u en uw familie zouden gekend hebben niet herstellen.”*

Verzoeker betwist de vaststelling niet dat de aangifte louter de verklaringen van zijn vader bevat en dat dit stuk geen enkele garantie biedt voor de waarheidsgetrouwheid van het geschrevene waardoor er aan het stuk geen bewijswaarde kan worden toegekend. Verzoeker betwist evenmin de vaststelling dat de nieuwe documenten geen verband houden met de vastgestelde ongeloofwaardigheden in het asielrelaas en dat noch de overplaatsing van verzoekers vader, noch verzoekers gezinssituatie in de eerdere asielaanvragen ter discussie werden gesteld.

2.2.4. In een vierde grief betoogt verzoeker op warrige wijze dat de rechten van verdediging zijn geschonden omdat *“hij door de Vreemdelingen Zaken gehoord (werd) zonder de bijstand van een advocaat”*.

Verzoekers kritiek slaat op het verhoor van de Dienst Vreemdelingenzaken van 3 september 2013. Deze kritiek is niet dienstig aangezien de commissaris-generaal de bestreden beslissing volledig steunt op het gehoorverslag van 24 september 2013. Tijdens dat verhoor was de raadsman van verzoeker aanwezig. Verzoeker maakt geen schending aannemelijk van de opgeworpen bepalingen.

Wat de schending van artikel 3 van het EVRM betreft, moet de verzoekende partij doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977). De verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM heeft miskend.

Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde Verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist. De verzoekende partij roept de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar hierboven werd reeds besproken dat de verzoekende partij geen ernstige schending van artikel 3 van het EVRM aantoonst.

Het enig middel is in de vier onderdelen ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC